

خبر

نشست وزرای خارجه برای صلح افغانستان

● زمان گفت‌وگوی وزیران خارجه کشورهای تأثیرگذار در مسئله افغانستان تعیین شد و قرار است دیپلمات‌های ارشد کشورهای منطقه و جهان جمعه هفته آینده نشست مجازی درباره افغانستان برگزار کنند.
واکن یو، سفیر چین در افغانستان، به حنیف‌اتمر، وزیر خارجه این کشور، گفت که ۲۶ ماه مارس نشست مجازی به میزبانی دبیرکل سازمان ملل متحد، با حضور وزیران خارجه برخی کشورهای اثرگذار برگزار می‌شود. آنتونی بلینکن، وزیر خارجه آمریکا، پیش‌تر در نامه‌ای به اشرف غنی، رئیس‌جمهوری افغانستان، خبر داده بود که وزیران خارجه ایران، چین، روسیه، هند، پاکستان و ایالات متحده درباره روند صلح افغانستان با همدیگر گفت‌وگو خواهند کرد و میزبانی این نشست بر عهده سازمان ملل متحد خواهد بود. این نخستین تلاش آمریکا در پرداختن به ابعاد منطقه‌ای و بین‌المللی جنگ افغانستان است که در دوره دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری پیشین، نادیده گرفته شده بود.
کشورهای همسایه و ذی‌نفوذ در افغانستان همواره گفته‌اند که روند صلح افغانستان باید از کنترل آمریکا خارج و به رهبری خود افغان‌ها پیش برده شود. علاوه بر نشست وزیران خارجه قدرت‌ها، آمریکا پیشنهاد داده است که نشست بزرگی هم با حضور رهبران افغان و طالبان در آخر ماه مارس یا اوایل آوریل در ترکیه برگزار شود تا روند صلحی را که در دوحه شروع شده بود، نهایی کنند. مسکو نیز پنجشنبه هفته جاری دیداری سه‌جانبه را با حضور چین، آمریکا و پاکستان در مسکو برگزار می‌کند که در آن نمایندگان دولت افغانستان و طالبان نیز شرکت می‌کنند. قدرت‌های مختلف از ایجاد دولت موقت برای ادغام طالبان در روند سیاسی افغانستان، برقراری آتش‌بس دائم و رسیدن به توافق‌نامه صلح در راستای پایان مسالمت‌آمیز خون‌ت‌ها در این کشور حمایت کرده‌اند. اما اشرف غنی، رئیس‌جمهوری افغانستان، برپایه هر نوع دولت موقت در خلاف قانون اساسی دانسته و آن را رد کرده است.

یورش پلیس روسیه به گردهمایی اپوزیسیون

● وزارت کشور روسیه از بازداشت حدود ۲۰۰ نفر از افراد شرکت‌کننده در یک گردهمایی، ازجمله برخی شخصیت‌های اصلی اپوزیسیون خبر داد. آندری پیوواروف، مدیر اجرایی گروه اپوزیسیون «روسیه باز»، به همراه میخائیل خودورکوسکی که هر دو از منتقدان کرملین هستند، از معاونان شهرداری‌های کشور خواسته بودند روز شنبه و روز گذشته در این همایش حضور یابند. اما خبرگزاری روتیز گزارش داده روز شنبه پلیس روسیه با ورود به ساختمان همایش، افرادی را که در آن حضور داشتند بازداشت کرده است. پلیس می‌گوید کسانی که در ساختمان همایش بودند، تدابیر لازم برای مقابله با شیوع کرونا را رعایت نکرده بودند اما تصاویر و ویدئوهای منتشرشده در شبکه‌های اجتماعی نشان می‌دهد اکثر افراد بازداشت‌شده، ماسک بر صورت داشته‌اند. در میان بازداشت‌شده‌ها، نام ولادیمیر کارامورزا، معاون رئیس بنیاد «روسیه آزاد»، سازمانی که در واشنگتن ثبت شده، به همراه یوگنی ریزیمان، شهردار سابق یکتاترینبورگ و یولیا گالیامینا، مشاور شورای شهر مسکو دیده می‌شود. پلیس روسیه اعلام کرده در میان بازداشت‌شده‌ها، اعضای گروه‌هایی که در کشور برچسب «نهادهای نامطلوب» خورده‌اند نیز حضور دارند. روسیه در سال ۲۰۱۵ بیش از ۳۰ گروه را با برچسب «نهادهای نامطلوب» ثبت کرده که در میان آنها «گروه روسیه باز» نیز که اعضای ارشد آن را تبعیدشدگان خودخواسته در لندن تشکیل می‌دهند، وجود دارد. این همایش یک روز بعد از اعلام خبر انتقال محل حبس الکسی ناوالنی رهبر سرسخت مخالفان کرملین از زندانی در مسکو به محل نامعلوم دیگر، برگزار شده است.

نزدیک به دو ماه پس از آغاز ریاست‌جمهوری جو بایدن، وزرای خارجه و دفاع دولت او در نخستین سفر خارجی خود از امروز رهسپار آسیا خواهند شد تا با همتایان خود در ژاپن و کره‌جنوبی، دو متحد کلیدی ایالات متحده در شرق آسیا، مذاکره کنند. البته «لوید آستین»، وزیر دفاع آمریکا، قبل از سفر به ژاپن و کره قرار است به هند نیز سفر کند. مقابله با تهدیدات چین و کره‌شمالی مهم‌ترین موضوعات مورد بحث در سفر وزرای خارجه و دفاع ایالات متحده به ژاپن و کره‌جنوبی خواهد بود. این سفر را می‌توان بخشی از تلاش گسترده‌تر واشنگتن برای تقویت نفوذ ایالات متحده در شرق آسیا و کاهش نگرانی‌ها دربارۀ نقش آمریکا در آسیا دانست. همه‌گیری ویروس کرونا باعث شده تا هدف دولت بایدن برای در اولویت قراردادن دیپلماسی و اتحاد مجدد با متحدان واشنگتن با پیچیدگی‌هایی روبه‌رو شود. تونی بلینکن و آستین در هفته‌های گذشته مانند بایدن تماس‌های متعددی با همتایان خود برقرار کرده‌اند اما تا قبل از سفر امروز، هیچ دیدار حضوری‌ای نداشتند.

رابطه واشنگتن و این دو متحد کلیدی در شرق آسیا، در دوران ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ به سردی گراییده بود و رئیس‌جمهوری سابق آمریکا در همان نخستین روزهای ورود به کاخ سفید از معاهده تجاری با این دو کشور خارج شد و خواستار توافق تازه‌ای شده بود که منافع ایالات متحده را تأمین کند. اما با ورود بایدن به کاخ سفید سیاست واشنگتن در قبال متحدان سنتی خود در حال بازگشت به روال سابق است. «ند پرایس»، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، در آستانه سفر «تونی بلینکن»، وزیر خارجه این کشور به شرق آسیا گفت: «هدف از این سفر تأکید دوباره بر تعهد ایالات متحده به اتحاد با توکیو و سنول و همکاری برای تأمین صلح، رفاه و امنیت منطقه است». وزیر دفاع آمریکا هم قرار است در سفر به هند و قبل از سفر با بلینکن به ژاپن و کره‌جنوبی، با همتای هندی خود درباره «همکاری‌های مشترک هند و ایالات متحده برای مقابله با تهدیدها در اقیانوس هند و آرام» مذاکره کند. بلینکن قرار است پس از پایان سفر به ژاپن و کره‌جنوبی، با همراهی «جیک سالیوان»، مشاور امنیت ملی کاخ سفید در ایالت آلاسکا با مقام‌های

ارشد چینی مذاکره کند. این اولین مذاکره نمایندگان دولت بایدن با چینی‌ها محسوب می‌شود و می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در تغییر شکل یا ادامه رابطه پر تنش واشنگتن و پکن داشته باشد. این سفر در حالی صورت می‌گیرد که در روزهای گذشته جو بایدن میزبان نشست مجازی با رهبران هند، ژاپن و استرالیا بود. این چهار کشور برای مقابله با تهدید چین در اقیانوس هند و آرام گروه «چهارگانه» را تشکیل داده‌اند و نشست مجازی اخیر آنها اولین نشست رهبران این چهار کشور محسوب می‌شود. بایدن در ابتدای ورود خود به کاخ سفید اعلام کرد که «چین بزرگ‌ترین تهدید علیه امنیت ملی آمریکا» محسوب می‌شود و «برای مقابله با این تهدید باید با متحدان منطقه‌ای و جهانی خود همکاری نزدیک‌تری داشته باشیم».

استراتژی سکوت پیونگ یانگ

از طرف دیگر، دولت بایدن هنوز سیاست خود را در قبال بحران کره‌شمالی اعلام نکرده و به‌طور حتم در این سفر و در کنار موضوع چین، مشورت‌هایی نیز درباره سیاست جدید واشنگتن در قبال پیونگ یانگ انجام خواهد گرفت. یکی از مقام‌های ارشد وزارت خارجه آمریکا قبل از این سفر به خبرنگاران گفت: «مقام‌های آمریکایی از ماه فوریه از طریق چندین کانال ازجمله کانال مشهور به «نیویورک» سعی کرده‌اند تا کره‌شمالی ارتباط برقرار کنند و با اینکه نمایندگی این کشور در سازمان ملل نیز در جریان امر

جهان

نخستین سفر وزرای خارجه و دفاع دولت بایدن به شرق آسیا

مأموریت در خاور دور

ار شده چینی مذاکره کند. این اولین مذاکره نمایندگان دولت بایدن با چینی‌ها محسوب می‌شود و می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در تغییر شکل یا ادامه رابطه پر تنش واشنگتن و پکن داشته باشد.

این سفر در حالی صورت می‌گیرد که در روزهای گذشته جو بایدن میزبان نشست مجازی با رهبران هند، ژاپن و استرالیا بود. این چهار کشور برای مقابله با تهدید چین در اقیانوس هند و آرام گروه «چهارگانه» را تشکیل داده‌اند و نشست مجازی اخیر آنها اولین نشست رهبران این چهار کشور محسوب می‌شود. بایدن در ابتدای ورود خود به کاخ سفید اعلام کرد که «چین بزرگ‌ترین تهدید علیه امنیت ملی آمریکا» محسوب می‌شود و «برای مقابله با این تهدید باید با متحدان منطقه‌ای و جهانی خود همکاری نزدیک‌تری داشته باشیم».

از طرف دیگر، کره‌جنوبی و آمریکا هم هفته گذشته توافق‌نامه‌ای را امضا کردند که بر اساس آن سهم سنول برای پرداخت هزینه حضور نیروهای آمریکایی در این کشور ۱۴درصد افزایش یافته است. بلینکن و آستین به دنبال آن هستند تا توافق مشابهی هم با ژاپن به امضا برسانند؛ توافقی که اخیرا با کره‌جنوبی به امضا رسیده نتیجه اصرار ترامپ برای تسهعکردن متحدان آمریکاست. رئیس‌جمهوری سابق آمریکا همان رویکردی را که در قبال متحدان اروپایی خود در ناتو اتخاذ کرده بود، در شرق آسیا هم اجرا کرد و کره‌جنوبی و ژاپن را تهدید کرده بود که اگر هزینه حضور نظامیان آمریکایی از کشورشان را نپردازند، واشنگتن هم تعهدات امنیتی خود را کاهش خواهد داد. اما افزایش ماجراجویی‌های چین برای تسلط بر منطقه باعث شد تا سنول در برابر خواسته واشنگتن عقب‌نشینی کند و انتظار می‌دود

عمده اصلاح‌طلبان با اصلاحات غریبه شده‌اند

جاقفاده است. ائتلاف زمانی می‌تواند موفق باشد که در تعیین سهم به توافق برسند و این ضمانت وجود داشته باشد که قدرت تقسیم شود. احتمال ائتلاف با آقای لاریجانی را در بین اصلاح‌طلبان نمی‌بینم. تا جایی که می‌دانم فقط آقای کرباسچی از این ایده حمایت می‌کند. اینکه در شرایط فعلی یک اصولگرای عاقل و مدبر از یک اصلاح‌طلب مؤثرتر است، جای بحث دارد. از سال ۹۶ به این طرف با پیروزی‌های متعدد اصلاح‌طلبان در انتخابات‌های مجلس، شورای شهر و ریاست‌جمهوری عمده جریان مدیریت کشور در دست اصلاح‌طلبان بود ولی در مسیر اصلاح‌طلبی حرکت نکردند، بیشتر دنبال این بودند که چگونه بعد از پایان این دوره‌ها جایگاهشان را میان اصولگرایان حفظ کنند. اما برخی از اصولگرایان از جمله آقای لاریجانی که رئیس مجلس بود، با شهامت بیشتری با جریان اصلاحات رابطه برقرار کرد، چون اصولگرا بود، نگران موقعیتش نبود. شاید یک اصلاح‌طلب با چنین شرایطی از یک اصولگرای معتدل بی‌اثرتر باشد.

۲ اصلاح‌طلبی به نظر شما چیست؟ به چه کسی اصلاح‌طلب می‌گویید؟
اصلاح‌طلبی را با شاخص‌های توسعه مرتبط می‌دانم. اصلاح‌طلب یعنی کسی که با شاخص‌های توسعه در مقایس‌های بین‌المللی همراه باشد. در دنیا استانداردهای بین‌المللی برای هر موضوعی وجود دارد و کشورهای توسعه‌یافته مسیر و روش‌های تشریف‌شده‌ای دارند که عمدتا با لیبرالیزم و سیستم غرب ارتباط تنگاتنگی دارد. توسعه را برخلاف ادعاهای موجود در شرق یا در مکاتب سوسیالیستی چپ‌ها نمی‌شود یافت. الگوی موثقی وجود ندارد که صرفا با معیار چپ‌ها به توسعه رسیده باشد. چپ هم اگر در اقتصاد موفق است، به خاطر تبعیت از اصول اقتصاد آزاد بوده است. نتیجتا اصلاح‌طلب کسی است که به شاخص‌های توسعه پایبند باشد. امروز تفکر اصلاح‌طلبی وجود دارد اما اصلاح‌طلب وجود ندارد و کسانی هم که اصلاحات را دنبال می‌کنند، هم در میان اصولگرایان و هم در میان اصلاح‌طلبان مغضوب‌اند. اعتقاد ندارم اصلاح‌طلبی مرده است. اصلاحات احتمالا تنها راه است. عمده اصلاح‌طلبان تغییر چهره و تغییر رویه داده‌اند.

۳ سیاست انتخاب بین بد و بدتر تا چه زمانی کارکرد دارد و تا چه حد در ایران موفق بوده است؟
شاید تا زمانی‌که امیدی وجود داشته باشد که کاندیدای بد در مقابل کاندیدای بدتر بتواند کاری انجام دهد و منشأ اثری باشد یا بتواند شرایط را در همان حد به حفظ نگذارتا بدتر نشود، اما الان این کورسو هم وجود ندارد. پیروی از این تفکر در شرایط فعلی بدترها را در ادامه کارهای بد قوی‌تر می‌کند؛ یعنی می‌خواهم بگویم که رای انبوه ما بعدها می‌شود دستاویزی برای ادامه سیاست‌های فعلی.

۴ اصلاح‌طلبان در صورت شکست در انتخابات باید به جامعه برگردند یا دوباره برای حضور در قدرت تلاش و ائتلاف کنند؟ آیا جامعه از اصلاح‌طلبان و سوه‌مدیریت‌ها و بی‌عملی و بی‌هوتنی اصلاح‌طلبان، انتخابت پرشوری نخواهیم داشت. از دی ۹۶ موضوع‌گیری‌های اصلاح‌طلبان متفاوت شد و اعلام راهشان نمی‌دهند. به همین دلیل مردم از انتخابات عبور کردند. مردم سال‌ها بود که از اصولگرایان عبور کرده بودند. از اصلاح‌طلبان نیز به همین دلیل عبور کردند. برخلاف نظر برخی اصلاح‌طلبان که کاهش میزان مشارکت در انتخابات را ناشی از عملکرد شورای نگهبان و تنگ‌نظری‌ها می‌دانند، اعتقاد دارم کاهش مشارکت در انتخابات ۹۸ به دلیل ناامیدی از اصلاح‌طلبان بود. انحصارطلبی اصولگرایان و شورای نگهبان همیشه وجود داشته؛ اگر مردم در انتخابات‌های ۹۲، ۹۶ و ۹۶ آن شور به اصلاح‌طلبان رای می‌دهند، چون به آنها امید دارند در مقابل رفتارهای همیشگی اصولگرایان، به امید اینکه اصلاح‌طلبی انتخاب شود و شرایط را تغییر دهد. این بار از اصلاح‌طبان ناامید شدند. خود من به همین دلیل رای ندمام و مخالف فعالیت‌های انتخاباتی بودم. حضور در انتخابات بدون هیچ چشم‌انداز و یونی‌بوشی به آینده تقویت اشتباهات اصلاح‌طلبان است.

انتلاف به خودی خود اشتباه نیست، می‌تواند

جاهایی معنا داشته و به صورت یک حرکت تاکتیکی مفید باشد. در بسیاری از کشورها به‌خصوص با نظام پارلمانی، ائتلاف در شرایطی که هیچ حزبی اکثریت مطلق را کسب نکرد، شکل می‌گیرد و یک روش سیاسی

تنگ‌نظرانه و انحصارطلبانه اصولگرایان در اداره کشور

آگهی فراخوان ارزیابی تأمین‌کنندگان مالی برای اجرای احداث راه آهن میانه– تبریز، مشمول و دارای مجوز ماده واحده قانون اصلاح ماده(۵۶) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت(مصوب سال ۱۳۸۷)

شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور در نظر دارد برای تأمین بخشی از نیاز مالی احداث راه آهن میانه- تبریز، از تسهیلات مالی که در چارچوب آیین‌نامه اجرایی ماده واحده قانون اصلاح ماده ۵۶ قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات دولت مصوب ۱۳۸۷ (به شماره ۶۹۴۵۴/ت ۵۹۱۳-هـ مورخ ۱۳۹۳/۰۶/۲۰) توسط تأمین‌کننده مالی فراهم می‌شود، استفاده نماید:

- موضوع فراخوان: تأمین مالی برای تکمیل / احداث راه آهن میانه- تبریز
- باز پرداخت تسهیلات دریافتی: بازپرداخت اصل و سود تسهیلات پس از طی شش ماه از اتمام عملیات اجرایی با تضمین سازمان برنامه و بودجه کشور بوده و طی مدتی که سازمان یاد شده اعلام می‌نماید بازپرداخت خواهد شد.
- تبصره:** محاسبه سود، دریافت و بازپرداخت تسهیلات در چارچوب قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب ۱۳۴۲ و اصلاحات بعدی آن و با رعایت عقود اسلامی مندرج در آن خواهد بود.
- تأمین‌کننده مالی باید مستنداتی اعم از (۱) وجه نقد یا اسناد مالکیت با قابلیت نقدشوندگی بالا (۲) تأیید اعتبار غیرمشروط از سوی بانک‌ها یا موسسات مالی و اعتباری معتبر (۳) بالاترین در آمد خالص سالیانه در اظهار نامه مالیاتی در یکی از پنج سال گذشته (۴) ارزش دارائی های ثابت (منقول و غیر منقول) که دال بر توانایی او در تأمین مالی تسهیلات تعهد شده می باشد را برای بررسی ارایه کند.
- شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل‌ونقل کشور پس از دریافت مدارک و مستندات نسبت به ارزیابی پیشنهادهات اقدام ، و از حائزین شرایط جهت حضور در فرایند انتخاب سرمایه گذار بر اساس ضوابط و مقررات مربوطه دعوت بعمل می آورد .
- اعلامقندان دعوت می شود برای دریافت فرم های مربوطه و اطلاعات بیشتر از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ده روز با همراه داشتن معرفی نامه رسمی به طبقه ششم اتاق ۶۱۴ این شرکت به نشانی بزرگراه مدرس – خیابان شهید وحید دستگردی(ظفر) – خیابان شهید فرید افشار – تقاطع بلوار آرش غربی مراجعه نمایند.

شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل‌ونقل کشور

در حوالی میدان سرخ

دوستان مشکل‌ساز در مسیر مسکو

● گراف نیست اگر بگویم مهم‌ترین اتفاقی که نظم جهانی را در سال ۱۳۹۹ با تغییر روبه‌رو کرد، پیروزی جو بایدن در انتخابات آمریکا بود تا نه‌تنها پایانی باشد بر دونالد ترامپ، بلکه آغازی باشد بر فشار حاکمتری از سوی ایالات متحده برای آنچه آنها بلندپروازی‌های روسیه می‌خوانند. بدیهی است که به دنبال پررنگ‌شدن این تنش‌ها، رقابت‌ها نیز زیر سایه ائتلاف‌های جدید، پررنگ‌تر می‌شود؛ مانند تفاهم‌نامه روسیه و چین برای تأسیس ایستگاه فضایی مشترک در ماه که پاسخی است به تصمیم ناتو مبنی بر شناسایی فضای بیرونی کره زمین به عنوان پنجمین

حوزه فعالیت این سازمان. در این میان اگر چه خاورمیانه اولویت اصلی واشنگتن نیست اما به نظر می‌رسد که تمرکز دولت بایدن بر سه کشور غیرعربی این منطقه یعنی ایران، ترکیه و اسرائیل است. ایالات متحده همچنان دشمن جمهوری اسلامی به‌شمار می‌آید و بدیهی است که دولت جدید مستقر در کاخ سفید هم به دنبال مهار تهران باشد اما نکته اینجاست که به رویکرد آن فشار حاکمتری که ترامپ دنبال می‌کرد، نیست و این درست همان نقطه عطفی است که موازنه تهدید این منطقه را با تغییر روبه‌رو کرده است.

گذار در آرایش خاورمیانه

تنها چهار روز به آغاز رسمی ریاست‌جمهوری بایدن مانده بود که وزیر خارجه عربستان به مسکو آمد تا در نشست مطبوعاتی پس از آن آشکار شود که موضوع ایران، مذاکره آن با واشنگتن، بازگشت آمریکا به برجام و جایگاه ایران در بحران‌های سوریه و یمن مهم‌ترین نگرانی سعودی است که فیصل بن‌فرحان برای اولین بار به مسکو کشانده است. هفتم اسفند بایدن با ملک سلمان، پادشاه سعودی تلفنی صحبت کرد؛ گفت‌وگویی که مهم‌ترین پیام آن عدم تمایل رئیس‌جمهوری جدید آمریکا برای گفت‌وگو با محمد بن‌سلمان است و این به معنای آن است که واشنگتن از سیاست‌های جهانی عربستان که ولیعهد جوان نقش بسزایی در آن دارد، حمایت نمی‌کند. این در حالی است که بن‌سلمان روابط بسیار خوبی با ولادیمیر پوتین دارد و اتفاقا بیست‌هفتم بهمن نیز با رئیس‌جمهوری روسیه تلفنی گفت‌وگو کرده بود. بدون اغراق نقش بن‌سلمان از سال ۲۰۱۵ تاکنون در گسترش روابط میان ریاض و مسکو در ابعاد فرهنگی، اقتصادی و سیاسی- نظامی شگرف بوده است که در مطلب چند شماره قبل‌تر با عنوان «دموکرات‌ها، عربستان را در مسیر روسیه قرار می‌دهند» به آن پرداختم.

ملاحظات روسیه در مذاکرات عربی

هنوز دو ماه از سفر وزیر خارجه سعودی به مسکو نگذشته بود که وزیر خارجه روسیه هفته گذشته در سفری چندروزه به امارات، قطر و عربستان رفت؛ مذاکراتی بی‌دری و البته هدفمند. سرکنی لاوروف، وزیر خارجه روسیه، در امارات با همتای خود دیدار کرد، سپس گفت‌وگویی تلفنی با وزیر خارجه مصر داشت، در قطر علاوه بر دیدار با همتای خود با چاووش اوغلو، وزیر خارجه ترکیه دیدار کرد و ماحصل این نشست سه‌جانبه بیانیه مشترک روسیه، قطر و ترکیه در مورد سوریه شد. پیش از ترک دوحه، منابع خبری از دیدار او و سعد حریری در فروگاه این شهر خبر دادند و سرانجام این سفر ریاض بود تا علاوه بر دیدار دوباره با بن‌فرحان، با بن‌سلمان نیز دیدار و گفت‌وگو کند. نکته درخور تأمل دیگر اینجاست که زمانی که لاوروف در امارات به سر می‌برد، نماینده ویژه پوتین در امور سوریه نیز در ریاض با بن‌سلمان دیدار و مذاکره کرده است.

بدون شک این تور منطقه‌ای وزیر خارجه روسیه، ابعاد مهمی در گسترش روابط دوجانبه میان این کشورها یا مسکو دارد اما به نظر می‌رسد که برای تحلیـل پیام منطقه‌ای آن و در واقع تبیین رویکرد سیاست خارجی کرملین در موازنه تهدید جدید در منطقه خاورمیانه باید از کلدیوازه‌های صحبت‌های لاوروف وام گرفت؛ بازگشت آمریکا و ایران به «برجام» باید به صورت گام به گام، هماهنگ و البته هم‌زمان باشد؛ برای حل «بحران یمن» باید همه طرف‌ها یای میز مذاکره بنشینند؛ «بحران سوریه» راه‌حل نظامی ندارد و باید مبتنی بر جایگاه کمیته قانون اساسی حل‌وفصل سیاسی حاصل شود و سرانجام تشکیل «دولت لبنان».

دوستان مشکل‌ساز به مسکو نزدیک می‌شوند

در مجموع با توجه به ملاحظات جدید کاخ سفید در نظم منطقه‌ای، انتظار می‌رود که هم‌گرایی بیشتری میان دوستان و متحدان این منطقه در خاورمیانه یعنی اسرائیل و عربستان با روسیه شکل بگیرد؛ چراکه بلندپروازی‌هایشان در تقابل با موازنه تهدید جدید در خاورمیانه است. از همین‌رو گمان می‌رود که آنها در این دوران در مسیر ترکیه قرار بگیرند، اگرچه باید ادعان داشت که عربستان همچون ترکیه روابط خود را در ابعاد فرهنگی و توریسم و سپس اقتصادی و انرژی در پنج سال اخیر گسترش قابل ملاحظه‌ای داده است و انتظار می‌رود همکاری‌های نظامی و سیاسی عمل‌گرانه‌ای را نیز زیر نظر بن‌سلمان پیش ببرد. حال این نکته مهم است که آیا ریاض می‌تواند همچون آنکارا و آلب‌توی موازنه‌های مثبت در روابط خود میان مسکو و واشنگتن اتخاذ کند.